

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3448/2020. (XII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.II.37.717/2018/22. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Gaál András Tamás ügyvéd; Dr. Gaál András Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kúria Kfv.II.37.717/2018/22. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzményeként egy lakóingatlan két tulajdonosa – az indítványozó mint biztosítéknújtó, valamint tulajdonostársa mint adós – kölcsönszerződést kötöttek egy hitelezési tevékenységet végző gazdálkodó szervezettel (a továbbiakban: hitelező). Az indítványozó és tulajdonostársa, mint a vételi jog kötelezettjei és a hitelező, mint a vételi jog jogosultja 2007. június 5-én opciós megállapodást is kötöttek, amelynek alapján vételi jogot biztosítottak a lakóingatlan meghatározott vételárán a hitelezőnek. A vételi jogot, annak gyakorlását a megállapodás aláírásától számított öt éves időtartamra kötötték ki, a vételi jog abban az esetben gyakorolható, ha a felperesek által kötött kölcsönszerződés kapcsán felmondási esemény merül fel, és a vételi jog jogosultjának a felperesekkel szemben lejárt és ki nem egyenlített követelése áll fenn. A megállapodásban rögzítették, hogy a vételi jog jogosultja a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685. §-a alapján mint gazdálkodó szervezet jogosult a vételi jog gyakorlására harmadik személyt kijelölni. A vételi jog jogosultja a vételi jog kötelezettjét a vételi jog gyakorlásának megnyíltá után, de a vételi jog gyakorlása előtt írásban értesíteni köteles. Rögzítették, hogy a vételi jog gyakorlására kijelölt személy a kijelölés alapján a jogosult helyébe lép és a vételi jogot a megállapodásban foglalt feltételekkel gyakorolja. A vételi jog gyakorlására kijelölt személynek a vételi jog gyakorlásáról szóló, a vételi jog kötelezettje részére kézbesített nyilatkozata az adásvételi szerződést a vételi jog kötelezettje és a vételi jog gyakorlására kijelölt személy között hozza létre.
- [3] A hitelező a lejárt és ki nem egyenlített követelésre tekintettel a kölcsönszerződést 2010-ben azonnali hatállyal felmondta. A hitelező a vételi jog gyakorlására kijelölt egy harmadik személyt, vele egyúttal engedményezési szerződést kötött. Az engedményes 2012. május 4-én ügyvéd által ellenjegyzett nyilatkozattal tájékoztatta a két tulajdonost arról, hogy az őt megillető vételi jogot gyakorolni kívánja. Az engedményes 2012. május 24-én kérelmet terjesztett elő a Pest Megyei Kormányhivatal Ráckevei Járási Hivatalánál a vételi jog gyakorlása folytán a tulajdonjoga adásvétel jogcímén történő bejegyzése iránt. A tulajdonostársak bejelentették, hogy a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása iránt pert indítottak, melyre tekintettel az elsőfokú ingatlanügyi hatóság az eljárást felfüggesztette. A per jogerős befejezését követően az engedményes kérelmére az ingatlanügyi hatóság az eljárást folytatta és a 2016. december 14-én meghozott 58058/2/2016/2012.05.25. számú határozatával a perbeli ingatlanra az engedményes tulajdonjogát adásvétel jogcímén bejegyezte, az indítványozó és tulajdonostársa tulajdonjogát törölte. Ezen túlmenően törölte a hitelező vételi jog bejegyzését, valamint egy, a perben nem szereplő végrehajtási jog bejegyzését is törölte, és ugyanezt a végrehajtási jogot visszajegyezte. Elutasította a végrehajtási jog törlése iránti kérelmet. A határozat indokolása szerint a tulajdonjog bejegyzésére az opciós megállapodás, a vételi jog gyakorlójának kijelölésére vonatkozó nyilatkozat, engedményezési szerződés, a vételi jog gyakorlására vonatkozó egyoldalú nyilatkozat és térítvény, valamint a kölcsönszerződés érvénytelensége tárgyában hozott jogerős ítélet szolgált. A végrehajtási jog törlése iránti kérelmet azért utasította el, mert annak saját hatáskörben történő visszavonására jogszabályi lehetőség nincs.
- [4] A határozat ellen az engedményes a végrehajtási jog visszajegyzése miatt, az indítványozó és tulajdonostársa a tulajdonjog bejegyzése miatt fellebbezést nyújtottak be. A másodfokon eljáró Pest Megyei Kormányhivatal

2017. április 4. napján meghozott 30243/2017. számú határozatával törölte a végrehajtási jog bejegyzését, a végrehajtási jog bejegyzése iránti megkeresésnek a széljegyre történő visszajegyzését elrendelte és a rangsornak megfelelő új eljárás lefolytatását és új határozat meghozatalát írta elő ebben a körben. Az indítványozó és tulajdonostársa fellebbezése folytán megállapította, hogy a benyújtott okiratok alapján az engedményes tulajdonjoga bejegyzésének akadálya nem volt, ezért fellebbezésüket elutasítva egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

- [5] Az indítványozó és tulajdonostársa keresetet nyújtottak be az engedményes tulajdonjogát bejegyző rendelkezés felülvizsgálata iránt, és kérték a tulajdonjog-bejegyzés iránti kérelem elutasítását. Az alperes Pest Megyei Kormányhivatal ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta, fenntartva a határozatában foglaltakat. Az engedményes a perbe beavatkozóként az alpereshez csatlakozva a kereset elutasítását indítványozta.
- [6] Az elsőfokú bíróság a vételi jog gyakorlásával összefüggésben a Ptk. 328. § (1) bekezdése, 329. § (1) és (2) bekezdése alapján azt állapította meg, hogy az engedményezéssel az engedményes a régi jogosult helyébe lépett, átszálltak rá a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok, és ebből az is következett, hogy az opciós szerződésből eredő, a jogosultat megillető jogok nem hárultak át automatikusan az engedményesre. Az alperesi beavatkozó az opciós szerződés alapján a vételi jog gyakorlójának kijelölése folytán a hitelező helyébe lépett, a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok átszálltak rá az engedményezés által, azonban a vételi jog nem szállt át. Az a körülmény, hogy a hitelező jogosult volt a Ptk. 329. §-a alapján a vételi jog gyakorlására más személyt kijelölni, nem jelentette azt automatikusan, hogy a jog gyakorlására kijelölt személy saját javára kérhette az opciós jog bejegyzését. A vételi jog gyakorlására való személykijelölés nem eredményez jogosulti jogutódlást, mert ez a vételi jog átruházásának minősül, amely a Ptk. 373. § (4) bekezdésében foglalt tiltó rendelkezés alapján semmis. Kifejtette, hogy a hatóságnak észlelnie kellett volna, hogy olyan személy kéri a tulajdonjog bejegyzését, aki nem jogosulti minőségében jár el. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság az alperes határozatát jogszabálysértőnek ítélte, azt ítéletével hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Az elsőfokú bíróság az elrendelt új eljárásra előírta annak vizsgálatát, hogy a vételi jog gyakorlása folytán az alperesi beavatkozó saját maga javára kérheti-e a tulajdonjog bejegyzését, jogosultja-e a vételi jognak, vagy csak olyan személy, aki a vételi jog jogosultja nevében jár el.
- [7] A jogerős ítélet ellen az alperesi beavatkozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben – a felülvizsgálati tárgyaláson előadott pontosítása szerint – az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a tulajdonjog bejegyzésére jogszerűen került sor. Előadta, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 375. § (1) és (4) bekezdését, 374. § (5) bekezdését, 373. § (4) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 215. §-át. Hangsúlyozta, hogy jogszabály lehetővé teszi a vételi jog gyakorlásának átengedését a vételi jog gyakorlására jogosult kijelölésével, amely nem minősül a vételi jog átruházásának, ezért az nem semmis. A vételi jog gyakorlására kijelölt pedig a vételi jogot gyakorolhatja, az ingatlan egyoldalú nyilatkozattal megvásárolhatja. Előadta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem a kereseti kérelem keretei között járt el, amikor azt állapította meg, hogy a felperesek a vételi jogra való jogosultság jogalapját kérdőjelezték meg. Ilyen tartalmú kereseti kérelmet a felperesek nem terjesztettek elő. A bíróságnak az a kijelöléssel kapcsolatos álláspontja is téves, hogy a hatóságnak észlelnie kellett volna, hogy olyan személy kéri a tulajdonjog bejegyzését, aki nem jogosulti minőségben jár el. Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügy érdemében is törvénysértőnek tartotta, mert álláspontja szerint a vételi jog gyakorlására kijelölt személy a vételi jog jogosultja helyébe lép és a vételi jog gyakorlására jogosulttá válik.
- [8] Az alperes a Kúriához benyújtott észrevételében bejelentette, hogy a megismételt eljárást lefolytatták, megállapítva, hogy a vételi jog gyakorlására kijelölt személy a vételi jogot saját nevében gyakorolhatta, a vételi jog gyakorlásával az ingatlan tulajdonosává vált, ezért jogszerűen kérte a tulajdonjog bejegyzését a saját nevében, saját maga javára. Mindezekre tekintettel a megismételt eljárásban az alperesi beavatkozó tulajdonjoga bejegyzését jogszerűnek ítélte, ezért az elsőfokú közigazgatási határozatot ebben a részében helybenhagyta.
- [9] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályban tartását kérték. Előadták, hogy a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perben az opciós szerződés érvénytelensége is a per tárgya volt és a másodfokú bíróság kimondta, hogy a vételi jogra kötött megállapodás 4. pontja a Ptk. 375. § (4) bekezdése és 374. § (2) bekezdése rendelkezésének megkerülésére irányul, ezért az a kikötés semmis.
- [10] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A Kúria a vételi jog gyakorlásával kapcsolatban kifejtett jogerős ítéleti megállapításokat tévesnek és a Ptk. 373. § (4) bekezdésébe, 374. § (5) bekezdésébe, 375. § (1) és (4) bekezdéseibe ütközőnek találta. Az elsőfokú bíróság az engedményezést

és a vételi jog gyakorlására vonatkozó kijelölést tévesen tekintette együtt vizsgálándónak és tévesen ítélte meg a vételi jog gyakorlására kijelölt személy részéről a vételi jog gyakorlását az engedményezés és az engedményezés során bekövetkező jogok átszállása szempontjából. Az engedményezés és a vételi jog gyakorlójának kijelölése két külön jogintézmény, az engedményezéssel nincs összefüggésben a vételi jog gyakorlójának kijelölése és a jog gyakorlására kijelölt személy által a vételi jog gyakorlása. A hitelező a Ptk. 373. § (4) bekezdésében foglalt jogával élt, az opciós megállapodás 5. pontjában foglaltak szerint gyakorolta a vételi jog gyakorlójának kijelölésére vonatkozó jogát. A vételi jog gyakorlójának kijelölése folytán a jog gyakorlására kijelölt személy a vételi jog jogosultja helyébe lép, hiszen az új joggyakorló a jog gyakorlására való kijelölése folytán a vételi jog jogosultjává válik. Mindezekre tekintettel az alperesi beavatkozó jogosult volt a Ptk. 375. § (1) bekezdése alapján, mint a vételi jog gyakorlására kijelölt, a vételi jog jogosultja az ingatlan egyoldalú nyilatkozattal megvásárolni. Az alperesi beavatkozó tehát az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 25. § (2) bekezdése alapján kérhette az ingatlan-nyilvántartásba tulajdonjoga bejegyzését. Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 375. § (1) és (4) bekezdéseit, 374. § (5) bekezdését, 373. § (4) bekezdését tévesen értelmezte, jogszabálysértő ítéletet hozott, amikor azt állapította meg, hogy az alperesi beavatkozó a saját nevében nem gyakorolhatta a vételi jogot és nem szerezhette meg a saját maga részére az ingatlan tulajdonjogát a vételi jog gyakorlásával. A Kúria a jogerős ítéletet ennélfogva a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperesek keresetét a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján egészében elutasította.

- [11] Ezt követően fordult az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria felülvizsgálati ítéletével szemben az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság főttkára hiánypótlásra hívta fel az indítványozót az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerinti határozott kérelem, illetve az alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolás tekintetében. A felhívásra – a megadott határidőn belül – az indítványozó részben megismételte, részben összefoglalta eredeti beadványát, s kérte a támadott kúriai ítélet megsemmisítését.
- [12] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó azt állította, hogy a Kúria ítélete megsértette az emberi méltósághoz való jogát (Alaptörvény II. cikk), a tulajdonhoz való jogát [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés], az emberhez méltó lakhatáshoz való jogát [Alaptörvény XXII. cikk (1) bekezdés], a tisztességes eljáráshoz való jogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], valamint „a jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelményét” [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés].
- [13] Az indítványozó mindenek előtt a kúriai jogértelmezést kifogásolta. Azt állította, hogy a Kúria „a jogalkotó által meghatározottakkal ellentétesen értelmezte és alkalmazta” a Ptk. 328. § (1) bekezdését, valamint 329. § (1) és (2) bekezdését úgy, hogy az engedményezéssel a vételi jog átszáll az engedményesre. Állította továbbá, hogy „a jogszabálynak a céltól eltérő értelmezése alaptörvény-ellenes értelmezésnek minősül”, s a Kúria alaptörvény-ellenes jogszabályértelmezés útján megfosztotta a tulajdonhoz való jogától. Megsértette ezáltal az emberhez méltó lakhatáshoz való jogát, egyben az emberi méltósághoz való jogát is. A tisztességes eljáráshoz való joga sérült azáltal, hogy a „Kúria döntése meghozatala során majdnem kétszeresen túllépte az ítélet írásba foglalására és kézbesítésére vonatkozó határidőket”. A Kúria ítélete sérti szerinte továbbá a jogbiztonság követelményét, mert a Kúria és az elsőfokú bíróság eltérő következtetéseket vont le ugyanazokból a bírói döntésekből.
- [14] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [15] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai ítélettel zárult ügyben felperes volt, számára hátrányos döntés született, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A magánszemély kérelmező ekként alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [16] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria felülvizsgálati ítéletének kézbesítése 2019. december 13-án történt, az indítványozó alkotmány-

jogi panaszát 2020. február 11-én, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai ítéletet támadta.

- [17] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele (Abtv. 27. §), hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható. A jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában többek között állította az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét is. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság és jogbiztonság alkotmányos követelményére hivatkozásnak csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében van helye {3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [171]}. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem jogot, hanem olyan jogelvet tartalmaz, amelynek egyedi érintett vonatkozásában fennálló sérelme önmagában nem valósulhat meg, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [11]}. Alkotmányjogi panasz esetében az Alaptörvény B) cikkére mindezek alapján nem lehet alappal hivatkozni, mert az nem alapjogi rendelkezés {3195/2015. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [29]; 3090/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [46]}.
- [18] Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]} Az indítvány e követelménynek az Alaptörvény II. cikke és XXII. cikk (1) bekezdése, valamint XIII. cikk (1) bekezdése, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem tesz eleget.
- [19] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikkére és XXII. cikk (1) bekezdésére, valamint XIII. cikk (1) bekezdésére hivatkozással az alperesi beavatkozó tulajdonjoga ingatlannyilvántartási bejegyzésének, s egyúttal a vételi jog gyakorlásának jogszerűségét vitatta, tévesnek, helytelennek minősítve a Ptk. 328. § (1) bekezdése, valamint 329. § (1) és (2) bekezdése kúriai értelmezését. A támadott kúriai ítélet alapján megállapítható ugyanakkor, hogy a Kúria nem a Ptk. 328. § (1) bekezdését, valamint 329. § (1) és (2) bekezdését alkalmazta és értelmezte a felülvizsgálati eljárásban. A Kúria a Ptk. 373. § (4) bekezdését, 374. § (5) bekezdését, 375. § (1) és (4) bekezdéseit értelmezte és alkalmazta a felülvizsgálati eljárásban, és a Ptk. e rendelkezéseibe ütközőnek találta a vételi jog gyakorlásával kapcsolatban kifejtett elsőfokú ítéleti megállapításokat. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozó csak állította, de nem indokolta, hogy a támadott kúriai ítélet miért alaptörvény-ellenes. Nem indokolta azt, hogy a tulajdonjog-bejegyzés jogszerűségének kúriai megítélése miért sérti az indítványozónak az Alaptörvény II. cikkében garantált emberi méltósághoz való jogát, illetve XXII. cikk (1) bekezdésében garantált, az emberhez méltó lakhatáshoz való jogát. Azt is állította csupán az indítványozó, hogy a Kúria „megfosztotta a tulajdonhoz való jogától”, de nem indokolta, hogy az indítványozó állításától eltérően nem a Ptk. 328. § (1) bekezdését, valamint 329. § (1) és (2) bekezdését alkalmazó, hanem valójában a Ptk. 373. § (4) bekezdését, 374. § (5) bekezdését, 375. § (1) és (4) bekezdéseit az ügyben relevánsnak tartó, s e rendelkezéseket alkalmazó kúriai ítélet miért sértette az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogát.
- [20] Az indítványozó állította továbbá a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét az eljárás elhúzódásával összefüggésben. Az Alkotmánybíróság az észszerű határidőn belüli eljáráshoz való jog sérelmével kapcsolatban többször is úgy foglalt már állást, hogy az a bírói döntés érdemét nem befolyásolja, és az eljárás elhúzódása miatt bekövetkezett esetleges jogsérelem az alkotmánybírósági eljárásban nem orvosolható {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [8]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}, illetve megállapította, hogy az indítványozó által sérelmezett pertartam az adott pert jellemző körülmény, olyan törvényességi szakkérdés, amelynek megítélése nyilvánvalóan nem tartozik az Alkotmánybíróság vizsgálódási körébe {3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3247/2018. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [17]; 3066/2019. (III. 29.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem indokolta, hogy a sérelmezett eljárási időtartam mennyiben tette a bíróság döntését érdemben alapjogsértővé.
- [21] Az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek felhívása nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására, az indítványban azt is meg kellett volna jelölni, hogy a megtámadott kúriai ítélet az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseit milyen okból sérti. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ennek hiányában az indítvány – a tartalmi követelményeknek meg nem felelő volta miatt – nem bírálható el.

[22] 3. Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában és 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. november 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/470/2020.

